

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Pally, zástupce předsedy senátu JUDr. Karla Hasche a přísedících JUDr. Vítězslava Pýši, JUDr. Vladimíra Macha, JUDr. Martina Mikysky a doc. JUDr. Jana Svatoně, CSc. při ústním jednání dne 2. 6. 2014 ve věci návrhu **okresního státního zástupce v Břeclavi** ze dne 23. 9. 2013, č. j. SPR 563/2013 - 40, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **Mgr. J. K.**, státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Břeclavi,

t a k t o :

Podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, kárně obviněný

Mgr. J. K., nar. X,
státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Břeclavi,
bytem V., P. 279, okres B.,

je vinen, že

dne 28. 5. 2013 v době, kdy měl nařízenou pracovní pohotovost podle § 27 odst. 1 vyhlášky č. 23/1994 Sb., o jednacím řádu státního zastupitelství, zřízení poboček některých státních zastupitelství a podrobnostech o úkonech prováděných právními čekateli, a čl. 7 odst. 3 organizačního a aprobačního řádu Okresního státního zastupitelství v Břeclavi ze dne 1. 3. 2013, sp. zn. SPR 264/2013, se po předchozím požití alkoholu v kombinaci s požitím jedné tablety léku Lexaurin, nejpozději do 21.10 hodin v místě svého bydliště ve V., okres B., uvedl do stavu, který zcela vylučoval výkon funkce státního zástupce, provádění jakýchkoli úkonů trestního řízení a přijímání telefonických hovorů v době pracovní pohotovosti, přičemž tento stav trval až do 22.25 hod.,

tedy

zaviněně porušil povinnosti státního zástupce a zaviněným chováním snížil vážnost a důstojnost funkce státního zástupce,

čímž spáchal

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a za to se mu ukládá

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření
snížení platu o 10 % na dobu 3 (tří) měsíců.

Odůvodnění:

Dokazováním provedeným při ústním jednání byly zjištěny následující skutečnosti:

Kárně obviněný dne 27. 5. 2013 v ranních hodinách po příchodu do zaměstnání převzal pracovní pohotovost (dosah). Téhož dne byly na základě oznámení jeho manželky R. K. zahájeny úkony trestního řízení pro podezření ze zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, jehož se měl dopustit kárně obviněný tím, že nejméně od roku 2010 do 26. 5. 2013 ve společném obydlí v obci V., P. 279, pod vlivem alkoholu manželku slovně i fyzicky napadal.

Dne 28. 5. 2013 se kárně obviněný dostavil na pracoviště, kde mu navrhovatel umožnil nahlédnout do záznamu o zahájení úkonů trestního řízení. Po pracovní době se kárně obviněný vrátil domů, nakoupil a navštívil své rodiče taktéž žijící ve V., s nimiž v emočně vypjaté atmosféře řešil také trestní oznámení podané na něho manželkou. Jeho otec J. K. starší mu dal na uklidnění lék Lexaurin a poslal ho domů. Ve svém bydlíšti kárně obviněný požil alkoholické nápoje a tvrdě usnul.

V návaznosti na skutečnosti zjištěné ve zmíněném trestním řízení byl dne 28. 5. 2013 v 19.30 hodin udělen státní zástupkyní Městského státního zastupitelství v Brně souhlas se zadržením kárně obviněného. Zadržení prováděli příslušníci Policie České republiky, Městského ředitelství policie Brno, 4. oddělení obecné kriminality, za přítomnosti zásahové jednotky Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje.

Policisté nejprve přijeli do bydlíště kárně obviněného na adrese V., P. 279, kde na něho zvonili a klepali na vrata i okna orientovaná do ulice, avšak nikdo jim neotevřel. Proto se policisté přesunuli k rodičům kárně obviněného, kteří jim řekli, že se u nich syn nenachází a že se musí zdržovat doma. V návaznosti na toto zjištění policisté opakovaně volali kárně obviněnému na soukromý i služební mobilní telefon. Oba telefonní přístroje sice vyzváněly, avšak nikdo je nezvedal. O navázání telefonického spojení se pokusili se stejným výsledkem také rodiče kárně obviněného. Následně policisté požádali R. K.,

aby jim umožnila vstup do obydlí kárně obviněného. Manželka kárně obviněného však při pokusu o odemčení vstupních vrat do domu zjistila, že do něho nepasují klíče a že někdo zámek vyměnil. Policisté dále neúspěšně pátrali na vinohradu, který taktéž označila manželka jako místo, kde by se mohl kárně obviněný zdržovat. Stále přitom policisté zkoušeli kárně obviněnému volat na soukromý a služební mobilní telefon, avšak ani jeden z nich kárně obviněný nezvedal, ačkoliv oba vyzváněly. Proto se policisté vrátili k rodičům kárně obviněného, kde tentokrát zastihli jen jeho matku, která policistům sdělila, že se již podařilo syna najít.

J. K. starší totiž v mezidobí telefonicky kontaktoval Mgr. J. K. a požádal ho, aby zkusil zavolat jeho synovi, který se s ním kamarádí, avšak ani jemu kárně obviněný telefon nezvedal, i když přístroj vyzváněl. Proto se Mgr. J. K. s J. K. starším dohodl, že přijede z R. do V. a společně se půjdou podívat do bydliště kárně obviněného, neboť měli strach, jestli se mu něco nestalo. U domu kárně obviněného nejprve zkoušeli neúspěšně zvonit, klepat na vrata a odemknout dveře a po dohodě se sousedem vstoupili na jeho dvůr. Odtud přelezli přes plot na pozemek kárně obviněného a zjistili, že ten tvrdě spí ve sklepní místnosti. Po probuzení byl kárně obviněný dezorientovaný a neorientoval se v čase.

Po rozhovoru s matkou kárně obviněného se policisté provádějící zadržení znovu přesunuli k domu na adrese V., P. 279, kde jim přišel otevřít J. K. starší. Při komunikaci s policisty kárně obviněný reagoval zmateně se zpožděním a jeho chůze byla toporná. Poté policisté kárně obviněného zadrželi, odvezli na záchytnou stanici a následně do policejní cely.

Tyto skutečnosti vyplývají z výsledku kárně obviněného, z odpovědi navrhovatele na jeho otázky položené prostřednictvím soudu, z výsledků svědků Mgr. J. K., J. K. staršího, z výsledků policistů realizujících zadržení npor. Mgr. Bc. A. S., por. Mgr. J. P., nrap. Bc. O. L. a z provedených listinných důkazů.

Kárně obviněný při výsledku uvedl, že ráno 27. 5. 2013 převzal pracovní pohotovost, že následující den byl navrhovatelem seznámen se záznamem o zahájení úkonů trestního řízení, že poté zůstal na pracovišti a plnil povinnosti státního zástupce a že po pracovní době navštívil své rodiče. Připouští, že si tehdy od otce vzal lék Lexaurin, což si ve stavu rozrušení neuvědomil. Nikdy předtím žádné léky na uklidnění neužíval. Před spaním si otevřel sedmičku vína, z níž vypil necelou polovinu. Poté tvrdě usnul a vzbudil ho až jeho otec s Mgr. J. K. Během spánku mu v rámci pracovní pohotovosti nikdo nevolal, poslední služební hovor přijal kolem osmnácté hodiny.

Navrhovatel v odpovědi na otázky položené prostřednictvím soudu potvrdil, že kárně obviněnému umožnil nahlédnutí do záznamu o zahájení úkonů trestního řízení.

Policisté npor. Mgr. Bc. A. S., por. Mgr. J. P. a nrap. Bc. O. L. ve svých svědeckých výpovědích popsali shora uvedený způsob, jakým se při realizaci zadržení pokoušeli s kárně obviněným zkontaktovat. Uvedli, že přitom kárně obviněnému opakovaně volali na jeho soukromý a služební telefon, avšak ten přístroje nezvedal, ačkoliv vyzváněly. Při zadržení kárně obviněný reagoval zmateně a jeho chůze byla toporná.

Svědék J. K. starší při výslechu uvedl, že na konci návštěvy dal svému synovi lék Lexaurin na uklidnění a spaní, že se mu na žádost policistů pokoušel neúspěšně volat, že se pak společně s Mgr. J. K. dostal do domu kárně obviněného a že po probuzení byl jeho syn zmatený a rozrušený.

Svědék Mgr. J. K. vypověděl, že na žádost J. K. staršího se pokusil kárně obviněnému telefonovat, avšak přístroj nikdo nezvedal, ačkoliv vyzváněl. Proto se vypravil do V., kde se mu s J. K. starším podařilo kárně obviněného najít spícího v jeho domě. Kárně obviněný byl po probuzení dezorientovaný a rozrušený.

Z rozpisu služeb ze dne 22. 4. 2013, sp. zn. SPR 433/2013, vyplývá, že kárně obviněnému byla nařízena pracovní pohotovost v době od 27. 5. 2013 do 2. 6. 2013. Podle protokolu o zadržení osoby podezřelé ze dne 29. 5. 2013, č. j. KRPB-129922-45/TČ-2013-060274, byl kárně obviněný ve shora uvedené trestní věci podle § 76 odst. 1 trestního řádu po předchozím telefonickém souhlasu státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Brně uděleného 28. 5. 2013 v 19.30 hodin zadržen téhož dne v 22.35 hodin.

Kárně obviněný ve svém výslechu uvedl, že usnul tvrdým spánkem kolem 21.00 hodin. Podle svědectví por. Mgr. J. P. policisté provádějící zadržení strávili ve V. půldruhé hodiny. Z toho vyplývá, že stav, který kárně obviněnému zcela znemožňoval výkon funkce státního zástupce, provádění jakýchkoli úkonů trestního řízení a přijímání telefonických hovorů v době pracovní pohotovosti musel trvat dne 28. 5. 2013 minimálně od 21.10 hodin do 22.25 hodin, jak se uvádí v kárném návrhu.

Nebylo však jednoznačně prokázáno, že by se kárně obviněný uvedl do tohoto stavu výhradně po předchozím požití alkoholu, který by konzumoval ve větším množství, než uvádí.

Svědkyňe npor. Mgr. Bc. A. S., por. Mgr. J. P. a nrap. Bc. O. L. sice uvedli, že kárně obviněný byl při zadržení ve svém bydlišti velmi cítit alkoholem, že jevil známky značné opilosti a že se o jeho opilosti zmiňoval i otec, když jim otevíral. Naproti tomu však kárně obviněný uvedl, že vypil pouze asi 3 dcl vína těsně před spaním. Jeho otec ve svědecké výpovědi zmínil, že při návštěvě syna nepožívali žádné alkoholické nápoje a že kárně obviněný po probuzení ve svém domě sice byl rozrušený a zmatený, ale nikoliv opilý. Také svědek Mgr. J. K. popisoval dezorientovanost kárně obviněného po probuzení, avšak alkoholické výpary z něho necítil a jeho reakce se postupně zlepšovaly. Navíc žádný ze svědků si v domě kárně obviněného nevšiml žádné láhve s alkoholem.

V žádosti o lékařské vyšetření a posouzení zdravotního stavu osoby před jejím umístěním do policejní cely provedené na záchytné stanici v Brně dne 28. 5. 2013 se uvádí, že kárně obviněný je zjevně pod vlivem alkoholu, léků nebo jiných návykových látek a že jeví známky intoxikace. Nicméně při zadržení ani na záchytné stanici nebyla provedena dechová či krevní zkouška na přítomnost alkoholu. Policisté sice vypověděli, že kárně obviněný na záchytné stanici odmítl dechovou i krevní zkoušku. Kárně obviněný však uvedl, že na záchytné stanici odmítl provedení dechové zkoušky a trval na komplexním vyšetření na ovlivnění alkoholem a na odběru krve, což mu však nebylo umožněno.

S ohledem na tato rozdílná tvrzení proto nelze mít za jednoznačně prokázané, že kárně obviněný během pobytu na záchytné stanici vykazoval známky zjevné opilosti, že dechovou zkoušku odmítl ve snaze tento stav zakrýt a že tak i před zadržením požil mnohem více alkoholu než 3 dcl vína.

Proto kárný senát v tomto směru s ohledem na zásadu zjištění skutkového stavu věci bez důvodných pochybností zakotvenou v § 2 odst. 5 trestního řádu použitého přiměřeně podle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů“), rozhodl ve prospěch kárně obviněného a vycházel z toho, že se do stavu vylučujícího plnění povinností státního zástupce v době nařízené pracovní pohotovosti uvedl po předchozím požití alkoholu v kombinaci s použitím jedné tablety léku Lexaurin. Ostatně podle příbalového letáku se při užití tohoto přípravku může vyskytnout lehká únava, ospalost, závratě, porucha řeči, nesouvislá mluva a výjimečně i protismyslná reakce. Proto skutečně nelze zcela vyloučit, že kárně obviněný nebyl v uvedené době způsobilý vykonávat pracovní pohotovost v důsledku požití jedné tablety léku Lexaurin v kombinaci s konzumací menšího množství alkoholu.

Není přitom rozhodné, že nezpůsobilost kárně obviněného plnit povinnosti státního zástupce v době dosahu byla zjištěna v rámci úkonů trestního řízení, které byly vůči němu činěny pro jiný skutek. Ze zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů ani ze zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále jen „zákon o státním zastupitelství“) totiž nikterak nevyplývá, že by kárné řízení vůči státnímu zástupci nemohlo být vedeno na základě poznatku opatřeného v jiném řízení vedeném před orgánem veřejné moci. Nic tedy navrhovateli nebránilo, aby poté, co v rámci objasňování a prověřování skutečností důvodně nasvědčujících spáchání trestného činu kárně obviněným vyšla najevo jeho úplná nezpůsobilost vykonávat nařízenou pracovní pohotovost, podal pro tento skutek návrh na zahájení řízení o kárné odpovědnosti státního zástupce.

Nevyužití tohoto poznatku z trestního řízení by bylo možné pouze v případě jeho nepoužitelnosti vyplývající z příslušných ustanovení trestního řádu, jak tomu bylo ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného pod sp. zn. 12 Ksz 1/2010, na níž poukázal kárně obviněný. V nyní projednávané věci však nebyl kárný návrh podán na základě skutečností zjištěných z odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, jehož použitelnost je podle § 88 odst. 1 trestního řádu výrazně omezena i v rámci trestního řízení jen na úzce vymezenou skupinu trestných činů. Proto na základě úkonů trestního řízení, jimiž byl učiněn poznatek o možném kárném provinění státního zástupce, bylo vůči němu možné vést následně i kárné řízení. Úkony učiněné v trestním řízení, ve kterých se policisté vyjadřovali ke stavu, v jakém se kárně obviněný nacházel v době pracovní pohotovosti, přitom toliko sloužily ke zvážení návrhu na výslechy policistů v postavení svědků, které kárný senát provedl, aniž by jakkoliv použil úřední záznam pořízený policisty v rámci trestního řízení. Kárné řízení proto bylo vedeno a dokazování při něm prováděno v souladu se zákonem.

Jeho předmětem nebylo prověřování zákonnosti či adekvátnosti souhlasu se zadržením kárně obviněného pro účely trestního řízení ani způsobu realizace zadržení.

Tyto skutečnosti navíc nemohou mít žádný význam pro posouzení, zda byl kárně obviněný do okamžiku svého zadržení ve stavu, který vylučoval plnění povinností státního zástupce při nařízené pracovní pohotovosti. Proto se kárný senát těmito otázkami nezabýval.

Stav znemožňující výkon pracovní pohotovosti mohl být kárně obviněnému skutečně přičítán jen do okamžiku jeho zadržení, neboť poté již objektivně nemohl funkci státního zástupce vykonávat. Proto kárný senát vymezil konec trvání protiprávního jednání kárně obviněného na okamžik, který jeho zadržení předcházel.

Navrhovatel v odpovědi na otázky kladené při jednání kárného senátu uvedl, že v souvislosti se zahájením úkonů trestního řízení nabídl kárně obviněnému čerpání dovolené, avšak ten tuto možnost odmítl, neboť bylo pro něho lepší chodit do práce. Za dané situace navrhovatel zvažoval i nařízení dovolené kárně obviněnému, avšak nepovažoval za možné mu přikazovat, co má jako dospělý člověk dělat. Kárně obviněný se však navrhovateli v žádném případě nejevil v takovém rozpoložení, aby nebyl schopen řádně plnit své pracovní povinnosti. Lze připustit, že v návaznosti na zahájení úkonů v trestním řízení bylo vhodné uvažovat o zbavení pracovní pohotovosti kárně obviněného. Nicméně jestliže kárně obviněný odmítl čerpání dovolené a ve složité životní situaci plnil v pracovní době povinnosti státního zástupce, tak bylo možné usuzovat, že bude schopen řádného výkonu funkce i v době pracovní pohotovosti. Navíc to byl především kárně obviněný, kdo měl zodpovědně zvážit, zda v daném psychickém rozpoložení může náležitě plnit povinnosti vyplývající pro něj z nařízené pracovní pohotovosti. Nic mu navíc nebránilo požádat o zbavení této povinnosti, čemuž by okresní státní zástupce či jeho náměstek bez problému vyhověl, jak vyplývá v odpovědi navrhovatele na položené otázky. Nezbavení kárně obviněného pracovní pohotovosti po zahájení úkonů trestního řízení tedy nemá pro projednávanou kárnou věc žádný význam.

Rovněž tak z ničeho nevyplývá, že by podání návrhu na zahájení kárného řízení bylo výrazem osobní zášti navrhovatele vůči kárně obviněnému. Souhlas se zadržením kárně obviněného v rámci trestního řízení totiž nevydal navrhovatel, nýbrž státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Brně JUDr. Kateřina Jirásková. Z úředního záznamu ze dne 29. 5. 2013 vyplývá, že navrhovatel v telefonátu s policejní komisařkou uskutečněném po podání trestního oznámení označil kárně obviněného za „sedmilháře“ a za osobu požívající alkoholické nápoje ve větším množství. Tuto skutečnost navrhovatel při odpovědi na otázky položené při jednání kárného senátu vysvětlil tím, že kárně obviněný v té době po večerech hodně pil alkohol a za jednu z jeho základních povahových vlastností považuje upovídánost a určité zkreslování skutečností. Psychiatrický posudek opatřený na kárně obviněného v trestním řízení si navrhovatel podle svého dalšího tvrzení vyžádal proto, aby mohl posoudit jeho způsobilost k výkonu funkce státního zástupce. Uvedená vyjádření a postupy vyplývaly z postavení navrhovatele jakožto nadřízeného státního zástupce a nelze v nich shledat nic, co by zakládalo podezření z jeho účelového postupu vůči kárně obviněnému.

V projednávané kárné věci tedy bylo jednoznačně prokázáno, že kárně obviněný dne 28. 5. 2013 v době minimálně od 21.10 hodin do 22.25 hodin, kdy měl nařízenou pracovní pohotovost, po předchozím požití alkoholu v kombinaci s použitím jedné tablety

léku Lexaurin se v místě svého bydliště uvedl do stavu, který zcela vylučoval výkon funkce státního zástupce, provádění jakýchkoli úkonů trestního řízení a přijímání telefonických hovorů.

Uvedeným jednáním tak kárně obviněný zaviněně porušil své povinnosti při výkonu funkce státního zástupce odpovědně plnit své úkoly a postupovat svědomitě, jež jsou stanoveny v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství. Dále porušil i čl. 7 bodu 3 organizační a aprobačního řádu Okresního státního zastupitelství v Břeclavi vydaného okresním státním zástupcem rozhodnutím ze dne 1. 3. 2013, sp. zn. SPR 264/2013, podle něhož v době pracovní pohotovosti nařízené okresním státním zástupcem v místě bydliště jsou státní zástupci povinni organizovat svůj soukromý život tak, aby byli kdykoliv způsobilí řádně a včas splnit své povinnosti vyplývající z právních předpisů, a neprodleně ohlásit okresnímu státnímu zástupci nebo jeho náměstkovi, že v době nařízené pracovní schopnosti nebudou schopni plnit své povinnosti. Kárně obviněný tímto zaviněným chováním rovněž snížil vážnost a důstojnost funkce státního zástupce, neboť ta byla nepochybně v očích policistů degradována jeho naprostou nezpůsobilostí plnit v uvedené době povinnosti vyplývající z jeho pracovní pohotovosti. Není přitom rozhodné, že příslušníci policejního sboru tuto skutečnost zjistili v souvislosti s úkony, které vůči kárně obviněnému prováděli v trestním řízení, a nikoliv prvotně v souvislosti s plněním povinností, které pro kárně obviněného vyplývaly z nařízené pracovní pohotovosti.

Za dané důkazní situace se jednalo minimálně o zavinění ve formě nevědomé nedbalosti. Kárně obviněný totiž skutečně nemusel v případě jím tvrzeného bezděčného přijetí léku Lexaurin vědět, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, neboť se mohl domnívat, že jen po požití menšího množství vína se nemůže dostat do stavu vylučujícího způsobilost vykonávat funkci státního zástupce v době pracovní pohotovosti. Kárně obviněný však o této možnosti nepochybně vědět měl a mohl. V rozhodné době totiž vykonával pracovní pohotovost, takže bylo jeho povinností se vyvarovat podávání a používání přípravku, který výrazně snižuje schopnost plnit pracovní povinnosti a který sám o sobě může přivodit stav hlubokého spánku a následné dezorientace. Jestliže přesto kárně obviněný takový přípravek použil a posléze jej zkombinoval s požitím 3 dcl alkoholu, nemůže být vyviněn z toho, že tvrdě usnul a naprosto nebyl schopen výkonu pracovní pohotovosti.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti lze tedy konstatovat, že kárně obviněný svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty kárného provinění podle § 28 zákona o státním zastupitelství.

Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění, k osobě kárně obviněného i ke způsobu trestání státních zástupců vykonávajících svou funkci v rozličných situacích pod různým vlivem alkoholu v dosavadní judikatuře kárného soudu (srov. rozhodnutí ve věcech sp. zn. 12 Ksz 1/2008, 12 Ksz 6/2010, 12 Ksz 1/2011, 12 Ksz 2/2011 a 12 Ksz 7/2013). Na jedné straně přitom vzal kárný senát v úvahu, že naprostá neschopnost kárně obviněného vykonávat nařízenou pracovní pohotovost mohla značně poškodit pověst Okresního státního zastupitelství v Břeclavi i celé soustavy státních zastupitelství, zejména v očích policejního sboru na jižní Moravě, jehož příslušníci prováděli úkony, při nichž bylo toto kárné provinění zjištěno.

Na druhou stranu je zapotřebí přihlédnout k psychickému stavu kárně obviněného v době jeho kárného provinění, k nedbalostní formě zavinění, k delšímu časovému odstupu více než jednoho roku od spáchání skutku, k vcelku dobrému pracovnímu hodnocení kárně obviněného a k jeho dosavadní kárné bezúhonnosti. Za této situace se kárnému senátu jeví jako přiměřené kárné opatření snížení platu odpovídající přibližně třetině zákonné sazby uvedené v § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství.

S ohledem na všechny uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, uznal kárně obviněného vinným kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustil skutkem popsáním ve výroku tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění uložil kárně obviněnému podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 3 měsíců.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 2. června 2014

JUDr. Jiří Palla
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců